

ning til, og naar der siges om dem, at de ere saadanne konservative Folk, der hænge ved det Gamle, saa skal jeg dog dertil sige, at jeg altid har ment, at Englænderne ogsaa ere et meget praktisk Folk, ligesom det har forekommet mig, at de i meget stort Omfang ere Forretningsfolk; men skulde der være saa overordentlig store Fordele forbundne med det ny System, skulde man næsten tro, at et saadant praktisk og navnlig et saadant Forretningsfolk som Englænderne skulde have overvundet sin konservative Tilbøielighed og sat sig i Besiddelse af de store Fordele, som saaledes tilbødes. — Min ærede Kollega fra Vangeland gjorde opmærksom paa, at der er en vis Trang til at komme ind paa at regne efter Hundredele i Stedet for at bruge de gamle Betegnelser. Han mente saaledes, at Smør regnede man ikke længere i Dritler eller Fjerdinge, men i Hundredpund; men det er i 100 danske Pund, at det sælges, og det passer godt til vore Kroner og Dre. Det synes jeg er meget let forstaaeligt. Paa samme Maade er man tilbøielig til at regne Kornet efter Hundredpund. Men jeg tror ikke, at der er nogen Tilbøielighed til at regne en Td. Korn for 139,12 Liter.

Formanden: Den ærede 2den Lands-
thingsmand for 1ste Kreds har Ordet for
en kort Bemærkning.

Carstensen: I Anledning af, at den
Bemærkning, jeg gjorde om England, har
ført det ærede Medlem, der nu satte sig, til
at henviser til Englændernes praktiske Sands og
store Handelsdygtighed, skal jeg oplyse, at jeg
havde overvurderet Englændernes Lyst til
at holde paa det Gamle, idet et æret Med-
lem af Thinget, som er meget nøie inde i
engelske Forhold, har oplyst mig om, at der
nu er en meget stærk Bevægelse i England,
som gaar ud paa at indføre Tidelingen
baade i Mønt, Maal og Vægt.

Blom: I særdeles Meget kan jeg
sympathisere med det ærede Medlem for
6te Kreds, der sidst talte (S. Pedersen).
Jeg anser virkelig Overgangen til Meter-
systemet for at være i og for sig et meget
vindhjomsomt Gode. Det vil sikkert nok bringe
det langt overveiende Flertal af Befolkningen
en stor Mængde Bryderi i den nærmeste
Tid og endda ikke saa ganske kort Tid og
kun bringe Fordel til et forholdsvis ringe
Mindretal, og det et Mindretal, som bestaar
af dem, der i Forveien kunne regne, i Mod-
sætning til det store Flertal, der, som be-
kjendt, ikke kan regne, saa at man kommer

derved til at begunstige dem, som forsaavidt
trænge mindst til Begunstigelse. Smidler tid
maa jeg indrømme, at saaledes som Bevæ-
gelsen er i Europa og har været nu i en
Del Aar, er der ikke Andet at gjøre for en
lille Nation som vi end at gaa over til
Meter-systemet. Min Anskuelse er da, at
naar vi, tvungne som vi ere, skulle gaa over
til Meter-systemet, vil det Tjenligste for os
være at gaa over til det saa hurtigt og saa
pludselig som muligt. Banstikligheden ved
Meter-systemet bestaar ikke i at regne med de
paagældende Tal — det kommer man endda
nok ud over; det vil man vænne sig til, i
alt Fald i Løbet af forholdsvis kort Tid,
ligesom vi have vænnet os til at regne med
Kroner og Hundredele af Kroner i Stedet
for som hidtil med Dalere og Sexoghalv-
femsindstyvendele deraf — men Banstik-
ligheden ligger i, at man indfører en Maale-
enhed, som er saa aldeles inkommensurabel
med de hidtil brugelige Maaleenheder, at
man ikke kan bringe dem i Sammenligning
ved nærmere Tal end ved at sige, at 34
Centimeter ere lig 13 danske Tommer, ganske
fortvilede Tal i og for sig at regne med.
Men skulle vi vente, indtil Folk af sig selv
begynde at regne med Metermaal, skulle vi
gjøre det til en frivillig Sag for Folk at
regne med Metermaal, kunne vi sige os selv,
at vi i en aldeles uoverskuelig Fremtid ville
være i et fuldstændigt Vildrede, saaledes at
Nogle regne med Metermaal og Andre med
de gamle Maal. Seg skal i saa Henseende
give en Oplysning. Metermaal blev, saa-
vidt jeg husker, indført i Frankrig omtrent
i 1796 eller 1797. Det var jo et af disse
mærkelige Produkter af det revolutionære
Bedanteri, som bredte sig i Frankrig og
siden den Tid har bredt sig over det øvrige
Europa. Det blev, som sagt, indført i 1797,
og det blev indført obligatorisk. Hvilken
Straf der var sat for ikke at bruge det, veed
jeg ikke. Seg kan nu oplyse, at endnu i
1846 regnede det franske Artilleri med Fod,
Tommer og Linier paa gammeldags Maner,
saa stor var Modstanden imod at bruge
disse nye Maal. Vi ville komme akkurat til
de samme Banstikligheder, naar vi skulle gaa
over dertil. Det Gnesie, der er ved den
Ting at gjøre, og hvorved man paa en
praktisk Maade kan faae Sagen ført igjennem,
er ved at befale aldeles strengt: nu maa der
ikke bruges andre Maal og Vægtenheder
end de metriske. Sagen er nemlig den, at
Banstikligheden ved Indførelsen af de nye
Maal er at faae det presset ind i Folks
Bevidsthed, hvad en Meter er, hvor stor en
Centimeter ser ud, hvad en Millimeter er,
hvad en Deciliter og et Dekagram er i det